

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „KOROŠKI SLOVENEK“.
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Politično in gospodarsko društvo. Klagenfurt, Viktringer-Ring 26

List za politiko,
gospodarstvo in prosveto

Izhaja vsako sredo. Posamezna številka 15 grošev.
Stane četrletno: S 1 50 g; celoletno: S 6 — g
Za Jugoslavijo
četrletno: Din. 25.—; celoletno: Din. 100.—

Domov!

Na razvalinah stare politike živimo. Liberalno-nacionalni Landbund se brezizgledno bori za svoj obstoj, s peščico svojih zvestih bo slejkoprej prijedral v narodno-socialistične vode in z nemškimi nacionalci vred odslej igral le še vlogo nacionalne opozicije v novi Avstriji. Socializem je kot gibanje dosegel v dunajskih dogodkih svoj višek s tem, da je nad seboj izvršil samoumor. Program krščansko-socialne stranke je postal program nove Avstrije. Njegovi cilji so zopetno pokristjanjenje države in poklicno-stanovska razčlenitev ljudstva. S tem je doba političnih strank zaključena, v novi državi jim ne bo ne prostora in ne delokroga. Nove misli bodo ustvarjale nove oblike.

Kaj bi tajili, da bo novo življenje v državi najdalekosežnejšega vpliva tudi na narodnostno življenje v naši deželi! Slovenska narodna manjšina na Koroškem si je polno svesta, da pomeni krščanska ureditev države končno tudi krščansko ureditev manjšinskega vprašanja. Ustanovitev posebnega manjšinskega urada na Dunaju pod vodstvom bivših ministrov Mataje in Streeruvitza, nedavna izjava novega burgenlandskega deželne glavarja o predstoječi ugoditvi željam hrvaški manjšini po lastnem šolskem nadzorniku in ne najzadnje dosledno stališče slovenske manjšine na Koroškem so jamstvo, da nova Avstrija ne bo mogla mimo našega manjšinskega vprašanja, ne da bi mu iskala rešitve iz novega, krščanskega duha. Če je bilo manjšinsko vprašanje v dosedanji Avstriji predvsem zadeva moči in mednarodne diplomacije, obeta odslej postati predvsem zadeva pravice in zaupanja. V tem je ja bistvena razlika liberalno-nacionalnega in krščansko-narodnega pojmovanja manjšinske zaščite in manjšinskih pravic, da se jih v prvem išče s silo in diplomatsko igro, v drugem pa iz krščanske pravice in iz medsebojnega zaupanja države in manjšine.

Kajbi nadalje tajili, da zna postati v deželi največja ovira ureditve narodnostnih odnošajev raznarodovani del slovenskega ljudstva, to je oni del našega rodu, ki se je svojemu narodu tekem desetletij odtujil in se predal neki duševni otopelosti, iz katerega ga je zamogla iztrgati za trenutke le strastna borba dosedanjih političnih strank. Človeku s srcem se mora ta ubogi del našega naroda zasmiliti v dno duše. V svoji zaslepljenosti in nezavednosti drvi danes za ekstremi narodnega socializma in si želi čimprejnjega prihoda nemškega cesarstva v Avstriji. Dotlej, da bo končno izgubil še zadnji košček zlatega idealizma in v samoumoru končal svoje zmaterializirano življenje. Usoda naroda brez vekovitih idealov božje in narodne zavesti! Kar je na tej usodi nezavednega rodu najžalostnejše, je, da je ni pretežno zakrivil sam, marveč oni, ki so mu desetletja ubijali narodno zavest, izrabljali njegovo zaupanje v ozkosrčne nacionalne namene in ga slednjič s seboj vred zvodili na pot, odkoder najdejo vrnitev nazaj le najmočnejši in najboljši. Pred Bogom in državo danes obtožujemo vse one nacionalne sebičnejše, ki so v slepi strasti raznarodovanja zakrivil ta veliki greh nad našimi narodnimi brati, da niso postali samo nezvesti svojemu narodu, marveč celo že postajajo nezvesti svoji državi!

Vas, kmetje in delavci, ki vam je ostala vsaj še iskra resničnega rodoljubja in domoljubja, pa kličemo nazaj v naše vrste, nazaj domov. Doba politikastrov in zvoditeljev je minula, dnevi političnih strank so šteti, novo življenje v državi obeta tudi novo življenje v

Kancler v Beljaku

Istega dne v marcu lanskega leta je doktor Dollfuss v Beljaku obračunal z razpadajočim parlamentarizmom, ki se je dan pred njegovim prihodom v deželo sam razrešil poverjene mu naloge. Ob gromovitem pritrjevanju številne množice je ob tej priliki kancler napovedal najostrejši boj gnilemu političnemu redu v državi.

Kot lani je bilo tudi nedeljsko zborovanje koroških kmetov v Beljaku pravo doživetje. Do 30.000 ljudstva je dospelo iz vseh krajev Koroške in vzhodne Tirolske, da pozdravi in sliši svojega kanclerja. Med drugimi so došli tudi slovenski kmetje in delavci z Zile, iz Roža in Podjune v prav častnem številu.

Kancler je najprej omenil v minulem letu dovršeno delo vlade: Valuta je stabilizirana, število brezposelnih se manjša. Na polju kmetijstva skuša vlada zmanjšati uvoz in poživiti izvoz. Za gradnjo cest in vodnih naprav se je lani porabilo 60.000.000 šil. in se jih bo še nadaljnih 5.000.000 šil. Kmeta se skuša razdolžiti. Tudi v duševnem pogledu se je izvršil velik preobrat, državljanska zavest je zopet živa, v krščanski ljubezni se ljudstvo spet oklepa svoje domovine. — O dunajskih dogodkih se je izjavil: Radikalno krilo socialdemokratske stranke je pripravljalo meščansko vojno. Devet desetih delavstva pa se je od tega krila ločilo. Tem delavcem gre prva zahvala, da se je izjalovila zla namera. **Strokovne organizacije, ki so delale politiko, so razpuščene, na njihovo mesto stopi sedaj strokovna sveza avstrijskih nastavljenecv in delavcev.** Naloga vlade bo, da delavce dodeli posameznim poklicnim skupinam. **V teku prihodnjih tednov izide nova ustava, zgrajena na**

poklicnih stanovih in z avtoriternim vodstvom. Dotlej da se uveljavi nova ustava, bo treba najti prehodnih oblik. Tudi Koroška dobi svojo poklicno-stanovsko ustavo, ohrani pa v glavnem samoupravo. Uprava, predvsem deželna vlada pa se mora ločiti od politike.

»Varovati hočemo na ozemlju v Alpah in ob Donavi nemško kulturo in nemško svojstvenost. Na tem ozemlju pa imamo še druge, manjše narode in tudi njihovo narodno posebnost hočemo ščititi. Prav pristrčno moram danes pozdraviti državi zveste koroške Slovence, ki so se v tolikem številu udeležili tega zborovanja. Samoobsebi je umevno, da se bo varovala njihova narodna svojstvenost.«

Končno se je kancler obrnil do vseh, izven njegove vrste stoječih, s pozivom, naj se vrnejo nazaj in sodelujejo z njim na izgraditvi nove države. — Kratko pred kanclerjevim govorom se je zgodil slučaj, ki je izzval precejšnjo pozornost. Petdeset mladih narodnih socialistov je s klici Hitlerju razvilo dve majni zastavi s kljukastim križem. Šestnajst oseb je bilo aretiranih, ena je morala v bolnišnico. Po defilaciji množice pred kanclerjem je bilo zborovanje zaključeno.

— Prvič v avstrijski zgodovini smo čuli od moža, v katerega rokah je usoda države, dobrohotno in naklonjeno besedo tudi nam, koroškim Slovencem. **Bila je seve samo šele izjava, vendar kanclerjeva izjava pred množico tridesettisočih!** In množica ji je burno pritrjevala. **Hvaležni smo zanjo dr. Dollfussu, ker je opravičil naše zaupanje v novo, krščansko Avstrijo. Iskrena je naša želja, da se to zaupanje v sledečem razvoju utrdi in poglobi tudi ob dejanjih.**

narodu. Ne bo potem več prostora nacionalni sebičnosti in slepi ozkosrčnosti. Tudi v našo deželo se morata slednjič vrniti prava krščanska širokočrtnost in bratovska ljubezen. Ne motijo nas v deželi prehodne oblike, ki se zde kot reakcija na prehitri dosedanji razvoj. Vrste nemških kmetov, dosedanjih pristašev Landbunda, se stalno redčijo, že ostajajo njegovi voditelji s peščico svojih osamljeni, večina nemških koroških kmetov si preko dosedanjih voditeljev utira novo pot — v novo državo. Nedeljsko kmečko zborovanje v Beljaku govori za to zgovorno besedo. Zato, slovenski koroški kmet, ki si doslej ostajal izven naših vrst, še ti nazaj v svoj slovenski svet! In tudi ti, slovenski koroški delavec, ki si za svoje zaupanje socialistični stranki moral vzeti toliko razočaranje ter si moral uvideti zgrešenost strankinih prevratnih ciljev, se vrni nazaj v svoj prvotni dom, nazaj v božji in narodni idealizem svojih prednikov.

Mi ne rabimo svoje domovinske fronte in tudi ne kakih posebnih znakov. Sedež naše domovinske fronte je v slehernem slovenskem domu, ki spoštuje božjo in narodno zapoved. Legitimacija iskrenega našega rodoljubja in domoljubja pa je v tisočletni zvestobi našega slovenskega rodu svojemu Bogu in narodu. S to legitimacijo vabimo danes svoje nezavedne brate k vrnitvi — domov.

Francija k avstrijskemu vprašanju. — Francoski zunanji minister Barthou je sporočil Čehom, ki jih vedno bolj naraščajoči vpliv

Italije na Avstrijo močno vznemirja, da se končna ureditev podonavskega vprašanja ne bo izvršila brez sodelovanja in brez odobritve Francije. Istočasno je francoska vlada sporočila v Rim, da ni več voljna prepustiti Podonavje svobodnjemu urejevanju Italije. Češki listi odkrito pišejo, da smatrajo priključitev Avstrije k Nemčiji za manjše zlo kot pa utrditev italijanskega vpliva na Dunaju in Budimpešti.

Hitlerjeva borba brez konca. — Kot še noben voditelj pozna Hitler pomen stalne propagande v ljudski množici. Minule dni se je v kar najsvečanejši obliki izvršila zaprisega nar. soc. voditeljev, zbranih je bilo nad milijon, ki so slovesno zaprsegali: Prisegam Adolfu Hitlerju zvestobo in od njega postavljenim voditeljem brezpogojno pokorščino. To bodo sedaj najboljši agitatorji hitlerjanske ideje med nemškim ljudstvom. »Ne bomo trpeli, da si še drugi voditelji in druga naziranja prisvajajo pravico ravnati usodo našega naroda,« je njihovo geslo. Temu silnemu in nasilnemu naziranju je klonil socializem in protestantizem, le katoličanstvo se odločno brani, da utone Nemčija v germanskem poganstvu. Sam sv. Oče je odklonil zmotne ideje narodnega socializma in s tem potrdil borbo nemškega katoličanstva. Do odločitve pride v borbi za nemško mladino in njeno vzgojo, nad katero si že danes lasti izključno pravico narodni socializem. O končnem njegovem izidu ni nobenega dvoma.

Organizacija za nemške manjšine na Dunaju. — Na Dunaju je bila osnovana organizacija za nemške narodne manjšine, ki bo soglasno delovala z vlado in predstavljala obenem

neke vrste podlago za domovinsko gibanje v Avstriji. Nova organizacija je potrebna, ker skuša Berlin s svojim društvom za nemštvo v inozemstvu vplivati na vse nemške manjšine v smislu narodno-socialističnih teženj in jih postavlja za svoje propagatorje v inozemstvu. Predsednik nove organizacije je bivši minister dr. Mataja.

Burgenlandski Hrvati in njihove šolske zahteve. — Dne 22. p. m. je bil v burgenlandskem dež. zboru enoglasno izvoljen za dež. glavarja inž. Sylvester. Povodom izvolitve je imel daljši nagovor, v katerem je med drugim izjavil: V pogledu narodnih manjšin nimamo nobenega vzroka se pritoževati. Če hočem biti pravičen, moram potrditi, da so bile narodne manjšine, predvsem naši vrli Hrvati, vedno na strani države. Zato je naša dolžnost, da to zvestobo Hrvatov nagradimo s tem, da jim izpolnimo željo nastavitve posebnega hrvaškega šolskega nadzornika.

Jugoslavija in narodne manjšine. — Minuli teden je narodna skupščina razpravljala o državnem proračunu za tekoče leto. Proračun je razmeroma nizek in kaže, da je Jugoslavija začela z resno štednjo. Avstrija, ki je za polovico manjša od Jugoslavije, ima dvakratno večji proračun. Povodom proračunske razprave se je slovenski poslanec Prekoršek dotaknil tudi manjšinskega šolstva, o katerem je izjavil: Nemška manjšina se pri nas svobodno kulturno razvija in je gospodarsko močna. Mi zahtevamo od nje absolutno lojalnost in ne dopuščamo, da bi se v manjšinskih šolah raznarodovala naša deca in da bi nemška manjšina uživala na šolskem polju ugodnosti preko zakonov. To stališče nam je narekovano iz zgodovinskega trpljenja in borbe naroda na zapadni meji države, ki gleda z boleščjo, kako se v sosednji Italiji, Avstriji in Madžarski gazijo najelemenarnejše pravice našega naroda in jezika.

Škandal goljufa Staviskega naraščja. — Razburjenje vsled škandala Staviskega v Franciji je vedno večje. Pred tedni je bil umorjen sodnik Prince, ki je bil med najbolj poučenimi v tej zadevi. Vlada bo sedaj zahtevala izročitev cele vrste bivših ministrov in poslancev, ker jih javnost obtožuje, da so pomagali Staviskemu, da je ogoljufal Francijo za cele milijarde frankov, in da so preprečevali vsako preiskavo proti goljufu. Več sto milijonov frankov je dal na razpolago radikalnim socialistom v volivne in agitacijske svrhe, najmanj 300 milijonov fran-

kov je žrtvoval svojim visokim pomagačem. Bati se je izbruha javnih nemirov, nezadovoljnost s toliko politično korupcijo je velikanska.

Naše rane

(Konec.)

Ta ali oni kmet ima odrastle sinove in s svojimi ljudmi obdeluje posestvo. Sinovi so razuzdani, slabo vzgojeni, imajo tu in tam nezakonske otroke in oče mora za nje plačevati alimente, ki znašajo več kot vsi davki skupaj. Vse to bi lahko izostalo in se denar obrnil za dom. Dobi se tu in tam samski kmet, ki mora za iste grehe plačevati težke denarje. Življenje mu je zagrenjeno in jezi se čez slabe čase, čez ves svet, zabavlja čez vlado, davkarijo, a ne pomisli, da je nepotrebnih stroškov kriv sam, ker doma ni uredil poštenega krščanskega življenja. Namesto da bi se oženil in dobil k hiši pridno gospodinjjo, pa »freta« z »wirtseftarco«, katero mora plačevati in vrhutega še bolniško blagajno. Taki ljudje nimajo pravice zabavljati čez slabe čase.

Vsled razširjajočega se tujkega prometa se mladi rod — le kar odkrito priznajmo — odvaža poljskemu delu in sploh preprostega življenja na kmetih. Stroški za vsakdanje življenje rastejo, nastajajo nove potrebe in novi izdatki. Mladi ženski svet ni nič več tako preprosto oblečen kot nekoč, vse hoče posnemati drago velemestno modo. Tujski promet res prinaša nekaj dobička, a ne splošno vsem, temveč samo posameznikom, ki imajo letoviščarje na stanovanju ali hrani. S tega stališča je popolnoma upravičeno mnenje dveh konservativnih kmetov, ki nista marala oddati praznih sob tujcem in se je eden izrazil, da ne odda zarađitega, ker potem njegovi posli ne delajo več tako pridno, ko vidijo letoviščarje cel dan lenuhariti; zato ima rajši sobe prazne. Drugi pa se je izrazil, da bi potem tudi njegove hčere hotele biti tako nobel kot mestne frajle. Dandanes je gosposka ženska moda že splošna na deželi. Vidimo gosposko sfrizirano dekle v finih čevljkah in lepem plašču, a doma leze hlev skupaj in v njem životarita dve medli kravici. Stariši so slabo oblečeni in oče nima niti za tobak. Domačim obrtnikom in šiviljam ne dajo nič več zaslužka, ker je premalo gosposko. Kupuje se v mestu pri židovskih trgovcih razno preležano blago sicer po ceni, a vseeno predrago. Večkrat se kupi ta ali ona nepotrebna reč, četudi bi bilo marsikaj potrebnejše naba-

viti ali pametneje, da bi se plačali davki in zaostale obresti. Se dogodi slučaj, da stoji kdo tik pred licitacijo in ni denarja v hiši, a ker se ženi daljni sorodnik, mora iti na svatbo.

Kot še nikdar tako, je danes potrebna kmetu strokovna izobrazba. Gospodar mora brati strokovne liste in knjige, da se spozna v davčnih zadevah in bolniški blagajni. Neobhodno je potrebno, da ima gospodar doma sobo ali vsaj kak kot z mizo, kamor ne pridejo otroci in vsega ne prevržejo. V predale naj spravlja skrbno uravnane listine, pobotnice, poštna potrdila o vplačanih davkih, prispevkih bolniški blagajni i. dr. Kajti more se zgoditi, da je kdo zahtevan znesek že plačal, a se ga pomotoma tirja vdruđič. In če se ne more izkazati s primernim potrdilom, mora plačati znesek še enkrat. Kolikrat se zgodi, da se kmet v teh zadevah (posebno davčnih!) ne razume, trdi, da je že plačal, išče potrdila, a jih ne najde. Veliko časa potratiti s tem! Slednjič pokliče na pomoč župnika ali koga drugega in mu znosi na mizo celo goro spisov od različnih oblasti izza zadnjih 20 let in sedaj naj mu človek med to zmešnjavo poišče pravega! Premetati je treba potem par ur dolgo, a vse najde, samo tega ne, kar išče. Slednjič meni gospodar obupano, da se je izgubilo ali pa so otroci raztrgali. Ako je gospodarju v nedeljskih popoldnevih dolgčas, naj se vsede tja k mizi in prebira take uradne in davčne zadeve, posebno tiskane opazke, da dobi vsaj pojem o vsem. Tvarina je sicer suhoparna, a nekaj zanimanja bo s časom že dobil.

Navedli smo nekaj ran, ki tlačijo kmečki stan. Pa to ne velja samo za kmeta, v še večji meri velja to za stanove v mestih, za obrtnike in uradnike, ker se tudi oni le težko privadijo skromnejšim razmeram. Tudi ne trdimo, da so v teh vrsticah popisane razmere splošno razširjene med kmečkim ljudstvom. Po večini naš kmet upošteva težke razmere sedanjega časa in je tem primerno uredil svoje življenje. Dobijo pa se seveda izjeme, o katerih smo pisali in katerim veljajo te vrste. Prepričani smo, da kdor v Boğa zaupa in svojo dolžnost vrši, mora prestati ta vihar gospodarske krize, kakor je že hušje, ki so prišle nad koroškega kmeta. Pomislimo samo na ogromne kontribucije za časa francoske zasedbe l. 1805, ko je moral koroški kmet pol leta preživljati veliko francosko vojsko. Toda potrebna je skrajna varčnost, skromnost v življenju in trdno zaupanje v božjo previdnost. Daj Boğu, kar je božjega, in Bog ti bo dal, kar je tvoje! **K. F.**

PODLISTEK

Ivan Cankar:

Tuja učenost

Moja mati je bila kmetiški otrok; rasla in dorasla je čisto nedolžno kakor cvet na polju. Ko se je možila, ni znala ne pisati ne brati. Obojega se je učila šele tedaj, ko smo mi otroci doraščali; bdela je ponoči, da bi je nihče ne videl. Pisala je z neokretno roko, črke so bile zelo velike; ali še zdaj se spominjam, da je bila njena slovenščina lepa in čista in da nam je popravljala besede.

Ko smo se naučili brati in pisati, smo začeli s slovensko in nemško slovnico in s težavnimi računi. Mati se je vsega naučila z nami. Pretenke in preveč oglate so ji bile nemške črke, nazadnje pa se jih je privadila. Čudno se mi je zdelo, ko sem slišal iz njenih ust prvo nemško besedo, toda preudaril sem takoj: „Mati zna vse, čemu bi nemški ne znala?“

Tako je bilo, dokler so bili vsi doma; nenadoma pa je seglo med nas kakor silen veter in razkropili smo se na vse strani.

Poleti je bilo, ko sem se vrnil domov: prinesel sem s seboj skladovnico nemških knjig. Trinajst let, mislim, da mi je bilo takrat. Prvo noč sem zaspal ves truden, pa sem se o polnoči vzdramil, ker mi je bila zasvetila luč na trepalnice. V polspanju in preplašen sem se ozrl po izbi: mati je sedela za mizo, moje knjige je imela pred seboj.

„Mati, saj te stvari niso...!“ sem vzkliknil, pa mi je bila beseda zastala v grlu kakor od sramu.

„Kaj da niso...?“ je vprašala mati; njen mladi obraz je bil ves zardel.

„Tuje stvari so, puste... kaj bi z njimi?“ sem rekel s tišjim glasom. Čutil sem, da sem jo bil užalil, in tudi sem čutil, da vidi ona moja hinavščino in moj sram.

Držala je knjigo v obeh rokah in je strmela vanjo; zdi se mi, da je bil Goethejev Werther.

„Glej... ali sem se učila nemški... saj razumem, če kdo na cesti govori... ali teh besed ne razumem... nobene ne razumem!“

„Saj ni treba, mati, saj ni treba, da bi to razumeli!“ sem ji odgovoril ves plašen. „Ni treba tega razumeti!“

Zdaj vem, kar sem takrat le slutil: da je bila mati otrok, bel in čist, ko smo bili že oskrunjeni otroci.

Počasi je zaprla knjigo, položila jo je k drugim, nato je stopila k meni.

„Kaj je v teh knjigah?“ je vprašala.

„Tuja učenost!“ sem odgovoril. Samo jezik je tako govoril, v mojem srcu pa je bila velika žalost; že ob tisti uri je bilo v njem tisto kopnenje, ki je zdaj zavedno silno in grenko: „Da bi bil kot ti, o mati, cvet na polju; da bi nikoli ne okusil spoznanje!“

„Povej mi, kaj pravi ta tuja učenost?“ je rekla mati.

„Sam ne vem!“ sem odgovoril vznemirjen in zlovoljen. „Vsakemu pravi drugače, kakor je že uho in pamet. Meni pove kaj lepega, komu drugemu pa kvasi in kvantal!“

Mati se je vsa zgrozila.

„Kje si se naučil takih besed! Ta učenost te jih je naučila!“

Sedla je k zglavju, da so bila njena lica čisto blizu mojih.

„Ali veš, kaj si snoči zamudil?“

„Ne vem!“

„Gledala sem in čakala, nazadnje pa si zaspal. Nič nisi molil sinoči, še prekrizal se nisi!“ Molčal sem; v mojih mislih pa se je ljubeznivo in sočutno smejalo.

„Mati, mati, otrok ti mladi, nedolžni!“

„Še pokrižal se nisi! Truden si bil, ali ne tako truden, da bi roka ne dosegla čela... Glej, zdaj vem... ko sem se dotaknila tiste knjige, sem občutila... zdaj vem, odkod tvoje modre besede in tvoj čarobni smeh. Tuja učenost ti je segla v srce, napravila te je mlačnega in lenega...“

Zaspal sem bil, njene besede pa sem slišal vse in sem jih razumel. Ali toliko hudobne hinavščine je bilo v meni, da sem zatisnil oči ter sopol globoko kakor v trudni dremavici.

Mati je tiho vstala, sklonila se je do moje glave in me je pokrižala na čelo, ustna in na prsi. Skoz presledek narahlo zatisnjenih trepalnic sem natanko videl njen obraz; in tudi sem videl, da so bile njene oči solzne in da so se ji ustna tresla.

„Na Boğa ne pozabi! Na Boğa ne pozabi nikdar!“

Pokrižala me je vdruđič; tako globoko se je nagnila k meni, da sem čutil na licih toplo sapo iz njenih ust. „Pri Bogu ostani!“

Nisem se genil in nisem odprl oči, zaspal pa nisem dolgo. Lepe pa žalostne so bile moje misli.

„O mati! Tvoja duša je brez madeža, kakor sonce na poletnem polju! O mati, otrok svojih otrok, da bi nikoli ne spoznala te sovražne tuje učenosti! O mati, v učenosti ni ljubezni — ti pa si ljubezen sama, že tvoj smehljaj je paradiz, vesel in sončen, brez črnega spoznanja. V toplem domačem hramu si ostala, mi pa smo prezgodaj odpahnili duri v tujino in mrz!“

DOMAČE NOVICE

Tomej Oraš:

Pasijon v naravi

Kako globoko v svojih srcih so doživljali naši predniki bridko martro Kristusovo, nam dobro predoči ves legendarni svet, ki je vzrastel iz sožitja našega ljudstva z naravo, ki ga je obdajala.

Ko je šel Kristus s svojimi jogri čez potok Cedron na Oljsko goro, ga je prijel trnjevec (Schlehdorn) za haljo in mu rekel: Gospod, odpusti mi, jaz sem nedolžen, da bodo moji trni kronali Tvojo glavo. In Kristus mu je odgovoril: Jaz vem, da si ti nedolžen, zato boš cvetel vsako leto ob času mojega trpljenja belo — v znamenje svoje nedolžnosti — in ne več rudeče kakor doslej. — Ob križu na Kalvariji je rasel krčevac ali sv. Janeza roža; cvetel je belo; oškropljen od Rešnje krvi cveti od tiste dobe rudeče. — Tudi pasijonka je rastla ob križu na Kalvariji; da zakrije sramoto Rešnjega Gospodovega telesa, je ovila ves križ, zato nosi njen cvet od tistihmal krono, križ, rane in žeblje Gospodove martre. — Ko je visel Kristus na križu, je prišel martinček in je lizal Rešnjo kri, ki je curljala na zemljo. Odtlej nosi v svojem okostju orodje Gospodovega trpljenja: lestvo (grodi), steber bičanja (hrbtenico), žeblje, križ in kocke, s katerimi so vojaki vadljali za Gospodovo obleko. — Tudi taščica je priletela in razprostrela svoje peroti pred obličjem Križanega, da ga varuje pred žgočimi žarki pekočega sonca. Zato so njene prsi sedaj rdeče od Rešnje krvi. — Prihitel je krumpež (Kreuzschnabel) in je trgjal s svojim klunom trnje iz Gospodove glave in se trudil, da izruje tudi žeblje; njegov kljun je bil poslej v križ, sam pa se je okrvavil in je rudeč. — Ko je Gospod umiral in so pokale skale ter je zatemnelo sonce, so se pokrile vse živali po gozdovih in brlogih, le sraka je priletela iz gozda in se z farizeji in velikimi duhovni posmehovala umirajočemu Gospodu. Zato jo je Bog kaznoval. Njeno, prej prizano perje je postalo črno in belo: barve smrti; njen lep, prijetni glas je postal hreščec in neprijeten človeškemu ušesu.

Tako je nekoč z ljudstvom vred doživljala pasijon tudi njegova narava. Mi pa smo moderni!

Galicija (Nacionalna nestrpnost. — V jeseni lanskega leta je prišel v našo občino nov učitelj, ki je trd Nemec. Kot je navadno pri novopecenih učiteljih, posebno če so nemške narodnosti, se je najprej postavil s tem, da je v šoli svojim šolarjem prepovedal slovenski medsebojni pogovor. Jasno je, da so otroci na tako prepoved topo zastrmeli, ker je kratkotalo niso razumeli. Končno je učiteljevo nestrpnost obsodil tudi ravnatelj g. Krainz z očitkom: Lassen Sie die Kinder reden, wie sie können! To mlademu provizornemu učitelju ni šlo takoj v glavo, ker se je kmalu nato zgledal pri č. g. župniku in izrazil željo, naj se odslej uvede nemško petje v cerkvi. G. župnik želji z ozirom na dejstvo, da v cerkev ne prihaja niti desetina Nemcev, ni ugodil. Mi pa se vprašujemo, kako naj tako postopanje pomožnega učitelja, državnega nastavljenca, spravimo v sklad z novim razvojem v državi. To nedvomno ni ne krščansko in ne socialno!

Pliberk — Šmihel (Delovanje naših krajevnih odborov). — Da krajevni kmetijski odbori v slovenskih rokah ne spijo, pričajo zborovanja libuških, blaških in bistriških kmetov v januarju. Na zborovanju bistriških kmetov je govoril g. ravnatelj Pavlik. Predavatelj je gospodarsko izkušen, a govoril je žal nemško. Več kot polovica prisotnih ga ni razumela, ostali pa so le s težavo sledili. Obžaloval je, da ne zna slovensko, ko pa so po končanem zborovanju nazvoči zahtevali slovensko prilogo glasilu kmetijske zbornice, jo je smatral za nepotrebno. »Poedinci, ki razumejo nemško, naj prevajajo nemške odstavke vsem, ki jih ne razumejo. S slovensko prilogo bi obstojala nevarnost, da se zniža naklada nemškega lista. Sicer pa je nespametno se potegovati za jezikovne pravice, ker grozi nam Evropejcem velika nevarnost od Mongolov. Tja naj obračamo svojo pozornost!« Dobesedne njegove izjave! Čudimo se, da so naši kmetje na take budalosti

(oprostite, g. ravnatelj!) molčali. — V nedeljo navrh je v Pliberku pri Brezniku inž. Heinzl predvajal film o ensiliranju koruze in krompirja. Film je ljudi prav zanimal in v bodoče se bodo mnogi začeli baviti s pridelovanjem silokreme. Poizkusne silo-naprave so se v bistriški občini prav dobro obnesle.

Št. Vid v Podjuni (Razno). — Kakor marsikod drugod, je tudi pri naši občini mnogo spremembe po zadnjih dunajskih dogodkih in sledečemu razpustu socialistične stranke. Zamajal se je županov stolec, na katerem je sedel pristaš rudečih. Občino vlada sedaj od okrajnega glavarstva imenovani komisar in sicer prejšnji občinski tajnik Urban Mack. Dodeljen mu je občinski svet, sestojč iz dveh pristašev Landbunda in enega Koroške slovenske stranke. Čudimo se, da sta od stranke, ki je imela najmanj glasov, imenovana kar dva. Računamo, da bo po ureditvi deželne vlade izvedena remedura tudi po občinah in da se bo prekrizalo račune vsem, ki bi hoteli v kalnem ribariti. — V prostovoljno vojaško službo je šlo od nas precej mladih fantov. Imajo prav, ker ni nikjer dela in zaslužka. Ne bi bilo pa trebalo iti onim k vojakom, ki imajo doma dovolj dela in jela, in to še sedaj, ko se bliža spomladanski posel na polju.

Drava (Staro in novo). — Bolj je bil mraz, bolj smo se ženili. Naj bi treh novih zakonskih dvojic zakonski jarem nikdar ne žulil! — Baško jezero je bilo letos dolgo zamrznjeno, da so čezenj celo vozili. Mnogo so navozili peska in marsikaj pripravili za letno sezono. — Kmalu bo dobila že okoli 50 let osirotela župnija svojega župnika. Dobrodošel! mu kličemo že zdaj. — Ker je bil letos stalen mraz in mnogo ledu, so po naših vaseh izredno pridno »ponali«. (Rožani »ponajo«, Dravci pa »šijsajo«.) Nekateri so pravi mojstri v tem zimskem športu in bi lahko šli kedaj na večje tekmovanje v svet. — Nedeljo spomina vojnih žrtev smo lepo obhajali, v cerkev je došla obila množica vernikov ter, kakor doslej, tudi požarna bramba.

Skočidol-Drava. (Spomini) Izredno dolga in mrzla je bila letošnja zima. Kakor umre vse rastlinstvo pozimi vsaj navidezno, tako je tudi za človeško življenje zimski čas bolj nevaren. Meseca prosinca in svečana je potrkala pri nas bela žena. Pri Pencu v Skočidolu sta morali z njo stara mati in mlada. Veliko solz je teklo to zimo in tudi že prej radi smrti dveh malih otročičev v tej hiši. Bog tolaži zaostale! V Podravljah je vstal nov grob, v katerega smo položili vrlega rojaka in domoljuba. J. Štangla, upokojenca varnostne službe in trafikanta v Beljaku. Tako je ljubil svoj rojstni kraj, da je hotel tam počivati tudi mrtev. Bil je dolgoleten ključar pri sv. Nikolaju v Beljaku, dasi je bil pol življenja v državni službi na Dunaju, ni pozabil matere govornice in je prilično še vselej rad zapel kako slovensko pesem, ki se jo je pred skoro 70 leti učil pri rajnem učitelju Kuchlerju. Bogato žetev je imela smrt na Dravi, kjer prej sedemnajst mesecev ni bilo pogreba. Šest jih je umrlo in smo jim priredili lepo zadnjo pot. Najveličastnejši pogreb pa je imel dne 19. grudna utopivši se v Dravi mladi Joža Pirmann. Zaposlen je bil pri dravski regulaciji. Prevrnil se mu je čoln in izgubil je v mrzlih, srežnih dravskih valovih. Njegov delovodja M. Vacenik je skočil še za njim in ga je, sam izpostavljajoč življenje smrtni nevarnosti, hotel rešiti iz vodovja, a izgubil mu je izpred oči v globino. Rešilcu je od mraza zmrznila obleka na telesu. Dolgo so iskali utopljenca. Po čudnih sanjah sorodnikov so ga izsledili dolgoletni cerkveni ključar, Kranjčev oče v Krošičah, ležečega v Dravi, ne daleč od doma. V dveh mescih ga je Drava odnesla jedva za pol ure hoda. Utopil se je na skočidolski strani, naplavilo pa ga je na dravski. Na zadnji poti ga je počastil pevski zbor štakerški. N. p. v. m. vsi rajni! Pa kakor se narava spomladi spet prebudi, tako zasije tudi vsem v božji njivi spečim dan vstajenja in svidenja.

Sele. Letošnja zima je bila s snegom zelo radodarna. Globoko smo ga parkrat gazili in težke plasti namočenega snega so težile strehe, da so ga morali nekateri kidati z njih. Pozneje je sicer tudi sam rad zdrčal in z eternitom kritih streh vzel seboj tudi nekaj opek. Vedno bolj se kaže, da eternit ni prikladen za naše

kraje in da je najbolj trežna in stanovitna streha krita z mecesnovimi deskami ali deščicami. — Zimski šport je letos v primeri z lansko zimo zelo zaostajal. Smučarjev od drugod je bilo le malo. V vasi so sobe za tujce prazne čakale nanje. Obisk planinskega doma društva »Naturfreunde« pod Košuto je bil zelo slab in namenjica gospa Erhart je slabo odrezala. Kaj bo s hišo sedaj po razpustu društva? O tem se ugiblje sem in tja.

Skočidol. (Razno) Sneg je to zimo zapadel že koncem vinotoka. Začelo je doslej v vsem tem kratkonočju le podnevi snežiti in sicer 49 krat. Rekord svoje vrste! Sedaj se na bregovih že kažejo kopnine in na dan sv. Matije so v Goričah z visokih dreves že peli veseli škorci. Kljub mrazu ali morda zaradi njega je bilo šest porok. Da bi bila pot skozi zakonsko življenje vsem posejana s cveticami! — Število trgovin pada, v Podravljah sta sedaj dve manj od lani. — Farnoobčinska zimska akcija je imela letos lep uspeh. Darovalo je nad 150 oseb, obdarovanih pa je bilo 108. Najpotrebnejši so dobili tudi potom politične občine od vlade svinjsko meso za ceno 1 šil. kg. — Železniška mostova čez Dravo čuva že vso zimo vsako noč poseben stražni oddelek. Pa pri nas menda ni tako nevarno. — V Podravljah imamo iznajditelja: Vošpernikov Rupert je dobil patent na novo naramno nosilo, s katerim bo vsak radi njegove elastičnosti mogel lahko prenašati manjše in večje tovore. Domač izum in treba se ga poslužiti.

Trata pri Borovljah (Tatvina). — V noči na 13. februarja so neznan tatovi obiskali gostilničarko pri pd. Cingelcu. Odstranili so mrežo na oknu v shrambo in odtod odnesli okoli 150 klobas, 2 šunka, prekajeno meso, kavo, cigarete in nekaj denarja. Bržkone so uzmoviči nabasali preveč, ker so nedaleč od hiše izgubili kos mesa. Orožništvo poizveduje, o storilcih zaenkrat ni sledu.

Drobiz: Poslanec Lakomy od Heimatblocka je izgubil svoj mandat z ozirom na novo odredbo, glasom katere izgubi svoj mandat vsak, ki izstopi iz stranke, na katere listi je bil voljen. — Od 15. marca do 30. junija bodo zvezne železnice uvedle vigradne vozne listke, ki dovoljujejo do 40 km polovično vožnjo tudi v delavnikih za vožnjo tja in nazaj od 14. do 24. ure istega dne. — Ministrski svet je sklenil, da izda srebrne novce za 5 šil., novci za 1 šil. in 50 grošev bodo odslej kovani iz kovine kot novci za 10 grošev. Novi novci bodo izdani s 1. junijem. — „Bauernzeitung“ zadnjega tedna je bila zaplenjena. — Za stalnega učitelja je imenovan Gabriel Šumnik v Področici, za učiteljico dosedanja pomožna učiteljica Margareta Hohenwarter v Št. Jakobu v Rožu.

NAŠA PROSVETA

„Bog in narod!“

Naša izobraževalna društva so se porodila iz dr. Krekove zamisli krščanskega socializma z nalogo, da s krščansko prosveto odvrnejo od slovenskega podeželskega ljudstva vse kvarne vplive brezbožnega svobodnjaštva in socializma. Oba, svobodnjaštvo in socializem, sta se porodila iz materialističnega gledanja življenja in sta proglasila denar za boga in pest z pravico. To gledanje je pretvarjalo ljudstva v narod špekulantov in sebičnežev in mu ubijalo najdragocenejši biser človeka: versko in narodno zavest. Pri nas na Koroškem so postala društva kmalu ognjišča prave narodne prosvete in zibel zdravega narodnega mišljenja. Mali naš kmet, ali ne bi sicer zapadel mamljivim vabam socialistične ali landbundovske stranke, če ga ne bi držali cerkev in društvo!

Socialistične nevarnosti danes ni več. Tudi svobodnjaštvo je pokopano kot stara, izrabljena vera. Iz materialistične korenine pa poganja nova strupena rastlina, rastlina navidezno lepe barve in prijetnega vonja: fašizem, narodni socializem, ekstremni poganski nacionalizem. Bohotno se širi ta rastlina, po Nemčiji in Italiji in tudi v naši državi že žene svoje poganjke. Kamorkoli sega, širi svoj nevarni strup, povsod tam zamira pristno narodno življenje, temne

sence vstajajo, oznanjajoč novo nevarnost zdravju narodove duše.

Imejmo stalno pred očmi: tudi krščanski in stanovski Avstriji bo treba najprej globokega krščansko-socialnega duha. Vplivov narodno-socialističnega ali fašističnega gibanja ne bodo ubranile tudi najbolj zastražene državne meje. Tudi našim prosvetnim društvom raste s tem nova, važna naloga. Naloga, neprimerno težja in važnejša od dosedanje: braniti in varovati tisočletno slovensko narodno zavest pred kvarljivimi vplivi nove dobe in nove miselnosti, ščititi slovensko ljudstvo pred kvarljivo, le navidezno idealno miselnostjo, ki stavlja narod nad Boga in tepta vse, česar ne doseže. Tudi novi svet ne bo hotel priznavati objektivne, človeku nadrejene resnice in pravice, marveč si bo sam dajal svojo resnico in pravico.

Danes gledamo, kako zamira stoletna liberalna in socialistična veda in kako rod, ki je ji doslej veroval, nervozno išče novih ciljev in idealov. Da izrazimo s staro-političnimi besedami iz naših krajev: kako se socialisti presnavljajo v komuniste, landbundovci v hitlerjance. Tudi naša prosvetna bilanca zadnjih desetletij kaže, da so se iz naših vrst marsikateri izneverili in šli iskat sreče drugam. Toda naši cilji in naši ideali ostanejo tudi zanaprej isti: Bog in narod! Ne bomo omahovali med narodnim socializmom in komunizmom in med poganskim nacionalizmom, naša tisočletna zvestoba gre v drugo tisočletje. Skala poka, dob se lomi, zemlja naj se trese!

Zato, društva, s podvojenim pogumom v boj za naše večnolepe ideale: za Boga in za narod! Strnite vrste in vaš pogled naj ne gre k tlom, marveč navzgor k zvezdam!

3. voditeljski tečaj S. K. S. Z. za Koroško se vrši v dneh od 20. do 21. marca v Celovcu. Na sporedu so sledeča predavanja: 1. Stari in mladi; 2. Vstajenje Cerkve; 3. Novi človek; 4. Osnovne misli okrožnice „Quadragesimo anno“; 5. Stanovska država in manjšina v njej; 6. K dnevnim vprašanjem. Bivši tečajniki in društveni odborniki so iskreno vabljeni; za hrano in prenočišče je preskrbljeno. Pričetek v torek, dne 20. t. m. ob 9. uri. Osrednji odbor.

Št. Jakob v Rožu. (Zaključek gospodinskega tečaja), ki se je vršil pod vodstvom č. sestre Generoze v zavodu šolskih sester, bo tvorila večja prireditve v nedeljo, dne 11. marca ob 3. uri pop. v društveni dvorani. Na sporedu so razni prizori, deklamacije, petje, govor in igra „Sv. Cita“. Prijatelje gospodinske prosvete vabimo, da se prireditve udeležijo. Čisti dobiček se nakloni tečaju. Tečajnice.

Vogrče. Izobraževalno društvo priredi na praznik sv. Jožefa ob 3. uri pop. v Škofovi dvorani igro „Genovefa“ in vabi k prireditvi vse svoje prijatelje.

Šmihel pri Pliberku. (Občni zbor) priredi v nedeljo, dne 11. t. m. ob 3. uri pop. tukajšnje izobraževalno društvo. Na sporedu poročila, volitve, petje, in govor. — Istega dne priredi čebelarska podružnica Šmihel enodneven čebelar

Hranilnica in Posojilnica

za
ŠT. JANŽ in OKOLICO
r. z. z. neom. z.
v ŠT. JANŽU v R.

VABILO

na

41. redni letni občni zbor

ki se vrši v nedeljo, dne 18. marca ob 3. uri popoldne v zadrudni pisarni pri Tišlarju v Št. Janžu.

Dnevni red:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zбора.
2. Revizijsko poročilo.
3. Poročilo načelstva in nadzorstva.
4. Pregled in odobritev rač. zaključka za leto 1933.
5. Razdelitev čistega dobička.
6. Volitev odbora in rač. pregledovalcev.
7. Slučajnosti.

22

K obilni udeležbi vabi

načelstvo.

Opomba (§ 35 zadr. pravil): Ako bi občni zbor ob določeni uri ne bil sklepčen, se na istem mestu in z istim dnevnim redom, pol ure pozneje, vrši drugi občni zbor, ki sklepa pravomočno brez ozira na udeležbo.

belarski tečaj, na katerem bodo predavali domači govorniki. Na tečaj so vabljeni vsi prijatelji čebelic.

Loče ob Baškem jezeru. V nedeljo, dne 5. marca priredi „Jepa“ svoj 5. sestanek z zanimivim predavanjem iz slovenske zgodovine. Začetek ob 3. uri pop. pri Ročičniku.

Glinje. (Občni zbor) Slovenske čitalnice se vrši v nedeljo, dne 11. t. m. ob 3. uri pop. pri Cingelcu. Na sporedu poleg običajnih točk še petje, prizor in govor.

GOSPODARSKI VESTNIK

Pomoč gorskim kmetom. Razglas zvezne vlade štev. 124 z dne 23. februarja 1934 navaja naslednje občine, ki pridejo v poštev na podlagi odredbe v pomoč gorskim kmetom: Ves okraj Železna Kapla, Borovlje in Šmohor; od sodnijskega okraja Pliberk: Bistrica pri Pliberku, Libeliče, Libuče, Blato in Žvabek; od sodnijskega okraja Dobrla vas: Galicija, Globasnica, Rikarja vas, Žitara vas in Škocijan; od sodnijskega okraja Celovec: Zrelec, Hodiše, Kotmara vas, Bilčovs, Žihpolje, Medgorje, Zgornja Vesca, Radiše, Šmarten na Dholici, Št. Tomaž, Skofiče, Tigrče in Vetrinj; od sodnijskega okraja Rožek: Loga vas, Kostanje, Ledince in Št. Jakob; od sodnijskega okraja Beljak: Podkloster, Smerče, Zilska Bistrica, Bekštanj, Straja vas in Vernberg; od sodnijskega okraja Velikovec: Djekše, Grebinj, Vovbre, Pustrica, Ruda, Št. Peter na Vašinjah, Tinje in Važenberg. Nemških občin ne navajamo. Prošnje se vlagajo izključno pri občinskem uradu bivališča, kjer so na razpolago tozadevne tiskovine. Rok za vlaganje prošenj poteče dne 31. marca 1934.

Poselsko posredovanje. Pri „Kmečki zvezi“ se zglajajo posli (hlapci in dekle), ki bi radi delo, pa tudi posestniki, ki bi hoteli zanesljive posle. Kmečka zveza hoče za svoje člane posredovati med delodajalci in delojemalci. Za posredovanje rabi Kmečka zveza seveda rojstne in službene podatke posla, posestnik pa naj pove svoje želje.

O pomenu ovčjereje. — Število ovac v deželi pada od leta do leta. Vzroke opuščanja ovčjereje se navaja: nerentabilnost reje in opuščanje domače hišne obrti, ki je v veliki meri uporabljala lastno volno za domače izdelke. Glede prvega vzroka je omeniti, da se ga ne da posplošiti, ker je ovčjereja v ugodnih razmerah in posebnih prilikah lahko prav donosna. Vprašanje »ali se splača« se poraja danes domala pri vseh kmetijskih panogah, vendar še to ni vzrok za opustitev kmetovanja, — Glavni vzrok propadanja ovčjereje je opuščanje domače obrti. Pripravljanje volne je pri nas skoroda popolnoma zamrlo in tovarniški izdelki so izpodrinili vse domače izdelke. Za naše narodno gospodarstvo je to velika škoda, ker mora kmet vso potrebo drobnih volnenih oblačil kriti z denarjem, ki ga danes tako težko pridobi v svojem gospodarstvu. Oporekal bo marsikdo, češ da se domača obrt ne izplača zaradi velikega tekmovanja industrije. To ne drži popolnoma. Koliko pridnih kmečkih rok je pozimi brez dela in gotovo bi bilo bolje, če bi si v zimi pripravila kmečka družina vsaj za lastno uporabo nekaj volnenega oblačila po vzgledu naših prednikov. Boljše bi bilo, kot pa če se v zapetih čaka toplejših dni, ko je spet možno delo na polju. Seve bi ne bilo tako delo samooskrbe drago plačano, a v današnjih časih je dragocen vsak groš, ki ga ohranimo doma. Če se čaka toplega sonca brez dela, tudi tega groša ni. Največje svote se vedno naberejo z malimi in najmanjšimi izdatki. Že ta vzrok zadostuje, da naj bi stremela vsaka družina po samooskrbi. Treba bo torej tej postranski panogi našega kmetijstva pripomoči do krepkega razvoja. »Kmetovalec«.

Velikovški trg. Vprežni voli 80—90, mladi voli 75—85, krave 70—80, telice 60—80, klavne krave 60—80, žive svinje 90—1.00, prašiči 1.30—1.40, plemenski 1.00—1.10, ovce 60—70, jajca 7—8, sirovo maslo 2.80—3.60, stare kokoši 2.00—3.00, pšenica 36, rž 22, oves 16, ječmen 18, koruza 18, ajda 20, krompir 9—10, leča 28—30, grah 30, deteljno seme 2.20—2.50, slama 6, seno 6—7 grošev za kg.

RAZNE VESTI

Listnica uredništva: Po dunajskih dogodkih je bil prizadet tudi naš list, ker je moralo vsled prehodnega zapečatenja češke tiskarne v predzadnji številki izostati več dopisov. Dopisniki blagovolijo zato oprostiti.

Vabilo

na

23. občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Štebnu pri Beljaku, registrovane zadruge z neomejeno zavezo, ki se vrši na praznik sv. Jožefa, dne 19. marca 1934 ob 3. uri popoldne v posojilniškem prostoru v Štebnu.

Dnevni red:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Odobritev računskega zaključka za leto 1933.
3. Poročilo načelstva ozir. nadzorstva.
4. Volitev načelstva in nadzorstva.
5. Slučajnosti.

26

Ako ob določeni uri ne bo navzočih predpisano število zadrudnikov, se vrši pol ure pozneje občni zbor brez ozira na število navzočih članov.

K obilni udeležbi vabi vse zadrudnike

načelstvo.

Vabilo

na

44. občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Sinči vasi s sedežem v Dobrli vasi, registrovane zadruge z neomejeno zavezo, ki se vrši dne 18. marca 1934 ob 2. uri popoldne v lastnih prostorih v Dobrli vasi.

Dnevni red:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zboru.
2. Poročilo načelstva.
3. Odobrenje računskega zaključka za leto 1933.
4. Čitanje revizijskega poročila.
5. Slučajnosti.

K obilni udeležbi vabi

načelstvo.

Opomba. Ako ob določeni uri ni zastopano zadostno število deležev, se v smislu pravil sklepa eno uro pozneje brez ozira na število zastopanih deležev.

VABILO

Hranilnica in posojilnica za Št. Štefan na Zili in okolico, registrovana zadruha z neomejeno zavezo, bo imela dne 25. marca 1934 ob pol 11. uri dopoldne v hranilničnih prostorih pri p. d. „Korperju“ v Št. Štefanu na Zili svoj

letni občni zbor

s sledečim sporedom:

1. Čitanje revizijskega poročila o izvršeni reviziji leta 1933.
2. Računski zaključek zadruge za leto 1933.
3. Volitev novega odbora ter računskih pregledovalcev.
4. Razno.

28

K obilni udeležbi vabi vse zadrudnike

načelstvo.

VABILO

na

redni občni zbor

Hranilnice in posojilnice na Zilski Bistrici, registrovane zadruge z neomejeno zavezo, ki se vrši v nedeljo, dne 18. marca 1934 ob 3. uri popoldne v uradnih prostorih štev. 76.

Dnevni red:

1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zboru.
2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Odobritev računskega zaključka za leto 1933.
4. Čitanje revizijskega poročila.
5. Volitev načelstva in nadzorstva.
6. Slučajnosti.

29

K obilni udeležbi vabi vse zadrudnike

načelstvo.